

- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie decyzji stronie pozwanej w celu ponownego rozpatrzenia jej, po wcześniejszym umożliwieniu skarżącemu przedstawienia uwag w odniesieniu do określonych części raportu z badania klinicznego, które mają być zredagowane przed ujawnieniem; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym odnośny raport z badania klinicznego objęty jest ogólnym domniemaniem poufności do celów art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, w świetle: i) struktury i brzmienia istotnych przepisów Unii w tej dziedzinie; ii) obowiązku ciążącego na instytucjach Unii w zakresie wykonania obowiązków na mocy art. 39 ust. 3 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej; oraz iii) wagi praw podstawowych przysługujących skarżącemu w zakresie ochrony prywatności i własności.
2. Zarzut drugi, podniesiony posiłkowo, zgodnie z którym jedynym zgodnym z prawem wynikiem odpowiedniego wyważenia interesów zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, byłaby decyzja o nieujawnianiu raportu z badania klinicznego w świetle: i) szczególnego znaczenia prywatnego interesu skarżących w nieujawnieniu z uwagi na szkodliwy skutek takiego ujawnienia w odniesieniu do podstawowych praw w zakresie własności i handlu; oraz ii) jedynie nieprecyzyjnego i ogólnikowego interesu publicznego w ujawnieniu, z uwagi na brak dostatecznie pilnej publicznej potrzeby uzasadniającej ujawnienie.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2017 r. – Bank Tejarat/Rada

(Sprawa T-37/17)

(2017/C 104/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal, A. Meskarian, Solicitors, T. Otty, R. Blakeley, V. Zaiwalla oraz H. Leith, Barristers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Radzie wypłaty na rzecz strony skarżącej odszkodowania za szkodę oraz zadośćuczynienia na krzywdę, które poniosła w wyniku zastosowania przez Radę środków ograniczających na podstawie następujących aktów dotyczących środków ograniczających wobec Iranu: decyzja Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. (Dz.U. 2012 L 19, s. 22), rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 54/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. (Dz.U. 2012 L 19, r. 1), rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. (Dz.U. 2012 L 88, s. 1), rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 709/2012 z dnia 2 sierpnia 2012 r. (Dz.U. 2012 L 208, s. 2), decyzja Rady (WPZiB) 2015/556 z dnia 7 kwietnia 2015 r. (Dz.U. L 92, s. 101) oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/549 z dnia 7 kwietnia 2015 r. (Dz.U. 2015 L 92, s. 12); stronie skarżącej powinny być wypłacone następujące kwoty: 1 494 050 000 USD z tytułu szkody oraz 1 000 000 EUR w tytułu krzywdy, wraz z odsetkami od tych kwot;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Strona skarżąca twierdzi, że zastosowanie wobec niej przez Radę środków ograniczających stanowiło wystarczająco poważane naruszenie obowiązków, mających na celu przyznanie jej praw, by powstała odpowiedzialność pozaumowna Unii. Naruszenie to doprowadziło bezpośrednio do wyrządzenia skarżącej znacznej szkody i krzywdy, w odniesieniu do których ma ona prawo do odszkodowania lub zadośćuczynienia.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2017 r. – DQ i in./Parlament Europejski

(Sprawa T-38/17)

(2017/C 104/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: DQ i trzynastu innych skarżących (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;
- zasądzenie od strony pozwanej kwoty w wysokości 92 200 euro tytułem odszkodowania za wyrządzone szkody materialne;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w ramach niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący różnych nieprawidłowości oraz zaniechań, które zostały popełnione przez administrację strony pozwanej i które stanowią przyczynę szkody materialnej doznanej przez skarżących, tj. całość kosztów wynagrodzenia adwokata wykazanych w ramach wniesionego przez nich wniosku o udzielenie wsparcia w dniu 24 stycznia 2014 r. na podstawie art. 24 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi, dotyczący zachowania niezgodnego z prawem, w szczególności korupcji przynoszącej szkodę interesom Unii w ramach postępowań w sprawie naboru kandydatów, mającego charakter nadużycia lub zastraszającego traktowania przez kierownika wydziału strony skarżącej w codziennym wykonywaniu swych zadań.
3. Zarzut trzeci, dotyczący rzeczonego zachowania naruszającego godność skarżących, jak również ich integralność psychiczną i fizyczną, wpływającego negatywnie na ich dalszą karierę zawodową oraz na życie prywatne.
4. Zarzut czwarty, dotyczący szkody materialnej istniejącej i aktualnej, której doznali skarżący i która jest ściśle związana z aktem złej woli ze strony Parlamentu w stosunku do skarżących, jak również z licznymi działaniami, które musieli podjąć, w szczególności, jeśli chodzi o konieczność skorzystania z pomocy adwokata.
5. Zarzut piąty, dotyczący braku reakcji przełożonych skarżących, pomimo pilnego charakteru oraz powagi okoliczności faktycznych podnoszonych przez tych ostatnich. Skarżący w szczególności uważają, że te okoliczności powinny być prowadzić do zachowania ich przełożonych mającego na celu ukrócenie:
  - działań niezgodnych z prawem;
  - zachowania mającego charakter nadużycia lub zastraszającego traktowania przez kierownika wydziału, jak również nierozsądnego terminu administracji do podjęcia działań;
  - ich trudnych warunków pracy, co pozwoliłoby uniknąć interwencji jej adwokata.